

Marc Versprille en Jeannette Harms gaan na hun dagtaak volledig op in het fokken van dikbilkoeien en schapen

Lust en leven

*Linda ut de Groe
(v. Imperial) met een
recent kalf uit Emigré*

Het Zeeuwse fokbedrijf Ut de Groe speelt zich al enkele jaren in de kijker. Met een zeer beperkt aantal dieren fokken Marc Versprille en Jeannette Harms kampioenen en voor exterieur heel hoog gepunte fokdieren. Deelname aan keuringen is hun lust en hun leven. Ki BBG heeft een optie genomen op stier Pablo ut de Groe.

tekst **Guy Nantier**

De fokstal Ut de Groe beleefde een superdag op de recente regiokeuring Zuidwest te Sluis. Marc Versprille (49) en Jeannette Harms (38) pakten vier van de vijf kampioentitels in het vrouwelijke vee. Nieuw was het gegeven niet: de fokstal loopt al enkele jaren vooraan in het peloton van Zeeuwse Belgisch-witblauw-fokkers.

Maar ook op landelijk gebied is het fokbedrijf allang geen onbekende meer sinds het met de eigengefokte Herman ut de Groe (v. Artaban) en de aangekochte Loes (v. Artaban) in 2008 twee nationale titels in de wacht sleepte in Breukelen. Later kwamen daar nog verschillende nationale titels bij, waaronder niet minder dan vier stuks op de NVM 2011 met onder meer Katy ut de Groe (v. Germinal) en Ymelde du Paillaert (v. Magistrat). Nog wat later voegden in 2012 Linda ut de Groe (v. Imperial) en in 2015 Oprah ut de Groe (v. Imperial) zich bij het lijstje met winnaars van een nationale driekleur.

'Ik denk dat we – zo uit het hoofd geteld – nu aan een totaal van vijftien nationale titels zitten', zegt Marc Versprille. 'Linda kreeg van de stamboekinspecteur bovendien 91,1 punten voor exterieur en is daarmee, denk ik, tot vandaag de dag de hoogst gepunte witblauwe in Nederland.' Partner Jeannette Harms laat in de stal de waaier aan regionale en nationale bekeringen zien die het bedrijf rijk is en zegt geamuseerd: 'De bekeringen gaan allemaal jaarlijks de vaatwas in om te blijven blinken.'

Moeilijke start

Bovenvermelde prestaties zijn des te markanter omdat het fokbedrijf met 35 kalvingen op jaarbasis kleinschalig te noemen is. Statistisch gezien is de kans op geslaagde moeder-vadercombinaties immers klein. 'De start van de fokkerij in 1998 was dan ook niet geweldig', getuigt Marc Versprille. 'Het was toen bijzonder lastig om goede fokdieren bij de collega's in de buurt aan te kopen. We kochten bij aanvang vanwege de vraagprijs dan ook

niet op kwaliteit. Het resultaat laat zich raden. Ik ben dol op veel en fijn vlees en dat kwam er maar niet uit.'

De eerste goede aankoop bleek Davana van de Kerkweg te zijn, een tweedekalfs Brutusdochter uit een Osbornemoeder. 'Niet direct een keuringscoryfee vanwege haar kleine gestalte,' vertelt de fokker, 'maar in combinatie met Emigré kregen wij brede, fijn bespiede kalveren. Zij was ook heel vruchtbaar. Bij elke spoeling kregen we veertien tot vijftien eerstekwaliteitembryo's.' Een tweede succesvolle aankoop was Loes (v. Artaban). 'Loes heeft ons de eerste nationale driekleur bezorgd. Maar we hebben er weinig van kunnen overhouden, omdat ze veel stiertjes heeft nagelaten.'

Feline de l'Ecluse (v. Ecrin) bleek hét schot in de roos te zijn. Feline, een volle zus van de grootmoeder van ki-stier Or du Beaujeu, leverde in combinatie met Germinal verschillende hooggepunte dochters af, waaronder Katy, die 90 punten voor totaal exterieur kreeg en die in 2011 nationaal kampioene werd. De aanstormende talenten en regionale kampioenen Padana (v.

Marc Versprille en Jeannette Harms

Marc Versprille uit het Zeeuwse Groede haalde de kennis voor het fokken bij zijn oom die veehandelaar was.

Activiteiten: **vleesvee- en schapenfokkerij**

Ras: **Belgisch witblauw**

en texelaar

Aantal kalvingen: **35 en 200**

Aantal hectare: **60 ha permanent weiland**

Origan) en Panama (v. Embleme) hebben Feline als grootmoeder.

Ymelde du Paillaert (v. Magistrat) was de laatste aankoop en eveneens een topaankoop. Versprille lachend: 'Ze had geweldig mooie billen.' Van Ymelde stammen de eerder genoemde Imperialzussen Linda (91,1 punten) en Oprah (90,3 punten) af.

Hoe dikker, hoe liever

Deelname aan keuringen is hun lust en hun leven. Marc Versprille: 'Ons fokdoel hierbij is: hoe dikker hoe liever.' Het fokdoel beperkt zich niet alleen tot de vleeskwaliteit. Hoogtemaat en beenwerk staan met stip op de tweede en derde plaats. 'En voor Jeannette komt daar nog de vitaliteit bij. Zij verzorgt immers dagelijks de zoogkalveren op het bedrijf.'

Het Nederlands project Bewust Natuurlijk

Stier Pablo ut de Groe (Or x Fetiche) gaat binnenkort naar de stallen van ki BBG

Aanstormend jong talent, Halifaxdochter Princess ut de Groe

Luxe zegt Marc en Jeannette helemaal niks. 'Wij zijn het honderd procent on-eens met het initiatief. Het is terug naar af. Bovendien worden we niet graag verplicht tot iets. We zijn graag onafhankelijk.' Volgens Marc en Jeannette moet een stamboek zich hiermee niet inlaten. 'Beter zou het zijn geweest om promotie te voeren voor het ras via een herkomstlabel, waarbij de certificering door het stamboek de basis is van een verdienmodel voor de boer', vindt Versprille.

Het Zeeuwse fokbedrijf beschikt over 60 hectare permanent weiland. Vorig jaar zijn Marc en Jeannette gestopt met de teelt van mais en tarwe, omdat dat niet meer te combineren was met hun werk buitenshuis. 'En als je alle akkerbouwactiviteiten dan moet uitbesteden, wordt het uiteindelijk te kostbaar.' Mais en stro worden sindsdien aangekocht. De aankoop vormt geen probleem met de vele akkerbouwers in de buurt. Ook de stalmest vindt gretig aftrek bij naburige akkerbouwers. Versprille: 'De stalmest wordt al jaren afgezet bij een vast aantal bedrijven. Ze vragen, ja smeken er zelfs om.'

Het basisrantsoen op het bedrijf bestaat uit snijmais en kuilgras ad libitum. Er wordt daarnaast gewerkt met drie krachtvoermengsels die de fokker bij een Belgische maalterij aankoopt: een kalverkorrel tot zes maanden ouderdom met 19 procent ruw eiwit, een jongveebronstkorrel met 16 procent ruw eiwit en een kweekrunderkorrel à 17 procent ruw eiwit. Kalveren en koeien krijgen daarnaast ook hooi naar believen gevoerd, kalveren krijgen extra spelt. 'Het krachtvoer wordt verstrekt naar behoefte', legt Marc uit. 'Het oog bepaalt wie wat extra moet krijgen.'

Verder is er op het bedrijf de nodige aandacht voor vitaminen en mineralen. Alle diergroepen hebben tijdens de weideperiode de beschikking over likemmers met

standaardinhoud. Dieren die moeten kalven, krijgen op stal wel extra selenium en vitaminen toegediend.

Het bedrijf is gecertificeerd leptovrij, ibrvrij en bvd-vrij. Ook voor neospora is het bedrijf vrij, maar niet gecertificeerd.

Mosterd bij oom

De fokkerijbenaming Ut de Groe is in het dialect een verwijzing naar de kustgemeente Groede in Zeeuws-Vlaanderen, waar het bedrijf gevestigd is. Het bedrijf was oorspronkelijk van een oom, Machiel Versprille, die veehandelaar was in rundvee, schapen, geiten en pony's en daarnaast ook witblauwe dieren afmestte voor lokale slagers. Marc zelf komt uit een bakkersgezin. 'Maar op mijn vierde wist ik al dat ik boer zou worden. Ik was altijd op het bedrijf van mijn oom te vinden, voor en na schooltijd. En in de vakantietijd ging ik met hem mee naar de veemarkten.' Oom Machiel nam met zijn 'vette' dieren eveneens geregeld deel aan de keuringen voor slachtvee. Marc: 'Bij mijn oom heb ik de spreekwoordelijke mosterd gehaald.'

Meggy Mea (v. Argan) kreeg 89,5 punten voor exterieur en wordt volop gespoeld

Op zijn twintigste kocht Marc Versprille zich in het bedrijf van zijn oom in. In 1998 nam hij de veehandelsactiviteiten volledig over. Tot de MKZ-crisis in 2001 uitbrak en de veemarkten gesloten werden. Marc werd daarop zzzp'er, zelfstandige zonder personeel, in een sorteer- en handelsbedrijf in uien. Jeannette is, na wereldlijke omzwervingen met de rugzak, werkzaam als chef-kok in een restaurant te Sluis waar enkel met het vlees van witblauwen wordt gewerkt. Zij is tevens verantwoordelijk voor de kalveropfok en de tweehonderd Texelse schapen die het bedrijf nog bezit. Verder is ze de sparringpartner voor Marc als het over het stierengebruik gaat. 'Stieren die kalveren geven die moeilijk zuigen, mag Marc niet meer gebruiken', zegt ze. 'Daar ben ik heel helder in.'

Uitzondering op de regel

De 'mosterd Versprille' komt weldra beschikbaar via de ki. 'Ki BBG heeft een optie genomen op Pablo ut de Groe', vertelt Marc. Pablo is een jonge Orzoon en via moeder Florette van de IJzer (v. Fetiche) een halfbroer van ki-stier Toscan van de IJzer (v. Adajio). Pablo, zes maanden oud, veroverde dit jaar de kampioenstitel in de categorie jonge stieren tot één jaar te Sluis en kreeg nadien ook het predicaat Mister Toekomst van de Belgische jury toebedeeld. Versprille: 'De stiertjes gaan hier normaliter weg als ze vijf maanden oud zijn na de zoogperiode. We hebben gewoonweg geen plek om stieren aan te houden. Daarom vinden ze op latere leeftijd ook nooit de weg naar een ki-station.' Pablo blijkt de uitzondering op de regel te zijn. Marc en Jeannette wijzen vanuit hun woonkamer naar de horizon. 'In de winter zie je bij helder weer de boten op de Noordzee.' Aan zee krijg je dikwijls een goed idee. Zou Pablo het begin zijn van een mooi, nieuw verhaal? |